

“ชีวิตไม่สั้น ต้องกินจนได้ดี” หนึ่งตัวอย่างที่สร้างแรงงูใจ

กรณีศึกษา รองอันดับสองมิสวีสแควีไทยแลนด์ 2012

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

**สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการชุมชน คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี**

ปีการศึกษา 2556

หัวข้อ: “ชีวิตไม่สิ้น ต้องคืนใจได้ดี” หนึ่งในตัวอย่างที่สร้างแรงจูงใจ กรณีศึกษา รองอันดับ
สองมิสวิลแชร์ไทยแลนด์ 2012

ชื่อนักศึกษา: นางสาววาสนา ถุงแก้วรุ่งเรือง

นางสาวอุมาพร ใจว่อง

อาจารย์ที่ปรึกษา: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์

ปีการศึกษา: 2556

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงมุมมองการใช้ชีวิตและการสร้างแรงจูงใจให้ผู้
พิการสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ผู้ศึกษาใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยการ
สัมภาษณ์แบบอัดชีวประวัติและเรื่องเล่าของรองอันดับสองมิสวิลแชร์ไทยแลนด์ 2012 ผู้พิการมา
ตั้งแต่กำเนิด ผลการศึกษาพบว่า มุมมองการใช้ชีวิตและการสร้างแรงจูงใจในการใช้ชีวิตของผู้พิการ
มีอยู่ 3 ด้านด้วยกัน ด้านได้แก่ 1.) การเห็นคุณค่าในตนเอง โดยมีทัศนคติในเชิงบวก มองว่าตนเองมี
ศักยภาพเทียบเท่ากับผู้ที่มร่างกายปกติทั่วไป ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค ไม่มองว่าตนเองด้อยค่า 2.) ด้าน
ครอบครัว การได้รับการเลี้ยงดูที่ดี การมีครอบครัวที่อบอุ่น ถือเป็นแรงสนับสนุนให้ผู้พิการมี
มุมมองในการใช้ชีวิตที่ดีและสามารถสร้างแรงจูงใจให้ผู้พิการมีกำลังใจในการต่อสู้กับปัญหาต่างๆ
ในชีวิต และ 3.) ด้านสิ่งแวดล้อม สภาพแวดล้อม วิถีชีวิตความเป็นอยู่ มีผลต่อมุมมองในการใช้ชีวิต
และการสร้างแรงจูงใจให้ผู้พิการ การที่สังคมมองเห็นถึงคุณค่าและให้ความสำคัญกับผู้พิการ ไม่
มองว่าผู้พิการเป็นบุคคลที่ไร้ความสามารถ และเปิดโอกาสให้ผู้พิการได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ
ภายในสังคม ถือเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ทำให้ผู้พิการมีกำลังใจและสามารถสร้างแรงจูงใจที่จะพัฒนา
ตนเองไปสู่เป้าหมายในการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข